

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá reflexí asanace pražského Žižkova na přelomu 70. a 80. let v současných vyprávěních tehdejších obyvatel. Výzkum využívá metod orální historie a soustřeďuje se na subjektivní vnímání průvodních jevů asanace, tedy původní kvality bydlení, mentálních obrazů čtvrti a přesunů obyvatel, a to z hlediska těch, kdo se přestěhovali v rámci čtvrti, i těch, kdo museli Žižkova opustit. Spolu se samotným bouráním a proměnou mezilidských vztahů práce sleduje také fenomén výstavby panelových sídlišť, kam se velká část obyvatel z asanovaných domů přestěhovala. V syntetizující části se diplomová práce věnuje rozměrům času, genderu, nostalgie a paměti místa.